

posterior quatuor in longa et duabus brevibus; aut prior quatuor in duabus longis, posterior in duabus brevibus duo. Horum autem trium pedum partes, quod ad primum et tertium attinet, complicatorum numerorum ratione sibi comparatur; medius æquales eas habet.

XII. Jam deinceps istæ duæ breves quæ conjunctæ ponebantur, disjunctæ ponendæ sunt: quarum minima disjunctio est, a qua etiam incipiendum, ut unam syllabam longam inter se habeant; maxima, ut duas. Sed cum una est inter eas, duobus modis fit, et duo pedes gignuntur. Prior autem est horum modorum, ut in capite brevis sit, deinde longa, inde brevis et longa quæ reliqua est. Alter modus est, ut in secundo et in ultimo sint breves, in primo et tertio loco longæ: ita erit longa et brevis, et longa et brevis. Maxima vero illa disjunctio est, cum duæ longæ in medio sunt, brevium autem una in primo, altera in extremo loco. Et dividuntur ii tres pedes, in quibus breves disjunctæ ponuntur, in tria et tria tempora, id est, primus horum in brevem et longam, et brevem ac longam; secundus in longam ac brevem, et longam ac brevem; tertius in brevem ac longam, et longam ac brevem. Ita fiunt sex pedes duabus brevibus et duabus longis syllabis varie inter se, quod possunt, locatis.

XIII. Restat ut de quatuor brevibus detrahantur tres, et pro his tres longæ constituentur: erit una brevis, et quia una brevis in capite, quam tres longæ consequentur, facit alium pedem, secundo loco posita secundum, tertium tertio, quartum quarto. Quorum quatuor, duo primi in tria et quatuor tempora dividuntur, duo autem posteriores in quatuor et tria, et omnes sesquatorum ratione numerorum partes sibi collatas habent: nam prior pars primi est brevis et longa, tenens tria tempora; posterior duæ longæ in quatuor temporibus. Secundi prior pars est

longa et brevis, ergo tria tempora: posterior duæ longæ, quatuor tempora. Tertius priorem partem habet in duabus longis, quatuor temporibus; posteriorem ejus partem brevis et longa obtinet, id est, tria tempora. Quarti priorem partem similiter faciunt duæ longæ, quatuor temporum; et posteriorem longa et brevis, tribus temporibus. Reliquus pes est quatuor syllabarum, ubi omnes auferuntur breves, ut quatuor longis pes constet. Hic in duas et duas longas secundum æquales numeros, id est, in quatuor et quatuor videlicet dividitur tempora. Habes quod per me ipsum explicari voluisti: perge jam rogando persequi cætera.

CAPUT VII.

Versus certo pedum, ut pes syllabarum, numero constat.

XIV. M. FACIAM: sed satis-ne considerasti progressionem istam usque ad quaternarium numerum, quæ in ipsis numeris demonstrata est, quantum in his etiam pedibus valet? D. Ita sane in his ut in illis hanc progrediendi rationem probo. M. Quid illud, nonne ut contextis syllabis pedes facti sunt, ita etiam contextis pedibus aliquid fieri posse existimandum est, quod jam neque syllabæ neque pedis nomine censeatur? D. Omnino existimo. M. Quid tandem id putas esse? D. Versum arbitror. M. Quid si perpetuo contexere quispiam pedes aliquos velit, ita ut eis modum ac finem non imponat, nisi aut defectus vocis, aut aliquis alius casus interpellans, aut temporis ratio ad aliud aliquid transeundi; etiam-ne versus a te

nominabitur, **h**abens vel viginti, vel triginta, vel centum etiam, sive **am**plius pedes, ut voluerit ac potuerit ille, qui eos quamlibet **l**onga perpetuitate contextit? **D.** Non ita est: neque enim aut ubi pedes quoslibet quibuslibet permixtos animadvertero, aut per infinitam longitudinem multos connexos, **versum** appellabo: sed et genus et numerum pedum; id est, **q**ui et quot pedes versum conficiant aliqua disciplina **consequi**, et ex ea judicare potero, utrum versus aures meas **pepulerit**. **M.** At hæc quæcumque est disciplina versibus **regulam** et modum non utique ut libitum est, sed aliqua **ratione** constituit. **D.** Non enim aliter, siquidem disciplina **est**, aut oportebat, aut poterat. **M.** Hanc ergo rationem **investigemus** et assequamur, si placet: nam si auctoritatem **solam** intueamur, is erit versus, quem versum dici **voluit** Asclepiades nescio qui, aut Archilochus, poëtae **scilicet** veteres, aut Sappho poëtria, et cæteri, quorum **etiam** nominibus versuum genera vocantur, quæ primi **animadvertentes** cecinerunt. Nam et Asclepiadæus versus **dicitur**, et Archilochus, et Sapphicus, et alia sexcenta auctorum vocabula Græci versibus diversi generis indiderunt. Ex quo non absurde cuiquam videri potest, quod **si** quis ut volet pedes, quot volet, et quos volet **ordinaverit**, quia nemo ante ipsum hunc ordinem ac mensuram pedibus constituerit, recte ac jure conditor novi generis versuum propagatorque dicitur. Aut si hæc licentia intercluditur homini, cum conquestione quærendum est quid tandem illi meruerunt, si nullam rationem secuti, connexionem pedum quos illis connectere placuit, versum appellari, haberique fecerunt: an tibi aliter videtur? **D.** Ita vero est ut dicis, et prorsus assentior, ratione potius quam auctoritate versum esse generatum, quam peto jamjamque videamus.

CAPUT VIII.

Varia pedum nomina.

XV. **VIDEAMUS** ergo qui pedes sibimet copulandi sint, deinde quid his copulatis fiat; non enim versus fit solus: postremo de versus tota ratione tractabimus. Sed num censes commode ista nos posse persequi, nisi pedum nomina teneamus? Quanquam hoc ordine a nobis digesti sint, ut possint ipsius sui ordinis nominibus nuncupari: dici enim potest, primus, secundus, tertius, atque hoc modo cæteri. Sed quia non sunt contemnenda vetusta vocabula, nec facile a consuetudine recedendum, nisi quæ rationi adversatur, utendum est his nominibus pedum quæ Græci instituerunt, et nostri jam utuntur pro latinis: quæ plane ita usurpemus, ut non quæramus origines nominum. Multum enim habet ista res loquacitatis, utilitatis parum. Neque enim eo minus utiliter in loquendo appellas panem, lignum, lapidem, quod nescis cur hæc ita sint appellata. **D.** Ita prorsus ut dicis sentio. **M.** Primus pes vocatur Pyrrhichius, ex duabus brevibus, temporum duum, ut *fuga*. Secundus, Iambus, ex brevi et longa, ut *parens*, temporum trium. Tertius, Trochæus, vel Chorius, ex longa et brevi, ut *meta*, temporum trium. Quartus, Spondeus, ex duabus longis, ut *cæstas*, temporum quatuor. Quintus, Tribachus, ex tribus brevibus, ut *macula*, temporum trium.

- Sextus, Dactylus, ex longa et duabus brevibus, ut *Mænalus*, temporum quatuor.
- Septimus, Amphibrachus, ex brevi et longa et brevi, ut *carina*, temporum quatuor.
- Octavus, Anapæstus, ex duabus brevibus et longa, ut *Erato*, temporum quatuor.
- Nonus, Bacchius, ex brevi et duabus longis ut *Achates*, temporum quinque.
- Decimus, Creticus vel Amphimacrus, ex longa et brevi et longa, ut *insulæ*, temporum quinque.
- Undecimus, Palimbacchius, ex duabus longis et brevi, ut *natura*, temporum quinque.
- Duodecimus, Molossus, ex tribus longis, ut *Æneas*, temporum sex.
- Decimus-tertius, Proceleumaticus, ex quatuor brevibus, ut *avicula*, temporum quatuor.
- Decimus-quartus, Pæon primus, ex prima longa et tribus brevibus, ut *legitimus*, temporum quinque.
- Decimus-quintus, Pæon secundus, ex secunda longa et tribus brevibus, ut *colonia*, temporum quinque.
- Decimus-sextus, Pæon tertus, ex tertia longa et tribus brevibus, ut *Menedemus*, temporum quinque.
- Decimus-septimus, Pæon quartus, ex quarta longa et tribus brevibus, ut *celeritas*, temporum quinque.
- Decimus-octavus, Ionicus a minore, ex duabus brevibus et duabus longis, ut *Diomedes*, temporum sex.
- Decimus-nonus, Choriambus, ex longa et duabus brevibus et longa, ut *armipotens*, temporum sex.
- Vigesimus, Ionicus a majore, ex duabus longis et duabus brevibus, ut *Junonius*, temporum sex.
- Vigesimus-primus, Diambus, ex brevi et longa et brevi et longa, ut *propinquitas*, temporum sex.
- Vigesimus-secundus, Dichorius vel Ditrochæus, ex longa

et brevi et longa et brevi, ut *cantilena*, temporum sex.

Vigesimus-tertius, Antispastus, ex brevi et duabus longis et brevi, ut *Saloninus*, temporum sex.

Vigesimus-quartus, Epitritus primus, ex prima brevi et tribus longis, ut *sacerdotes*, temporum septem.

Vigesimus-quintus, Epitritus secundus, ex secunda brevi et tribus longis, ut *conditores*, temporum septem.

Vigesimus-sextus, Epitritus tertius, ex tertia brevi et tribus longis, ut *Demosthenes*, temporum septem.

Vigesimus-septimus, Epitritus quartus, ex quarta brevi et tribus longis, ut *Fescenninus*, temporum septem.

Vigesimus-octavus, Dispondeus, ex quatuor longis, ut *oratores*, temporum octo.

CAPUT IX.

De pedum structura.

XVI. D. HABEO ista. Nunc dissere qui sibi pedes copulentur. M. Judicabis hoc facile, si æqualitatem ac similitudinem inæqualitati ac dissimilitudini præstantiorem esse judicas. D. Neminem esse arbitror, qui non ita judicet. M. Hanc ergo prius maxime in contexendis pedibus sequi oportet, nec ab ea omnino deviandum, nisi cum aliqua causa justissima est. D. Assentior. M. Non igitur dubitabis pyrrhichios sibimet pedes contexere, nec iambos, nec trochæos qui etiam chorii nominantur, nec spondeos atque ita cæteros sui generis profecto sibimet sine ulla dubitatione copulabis: est enim summa æqualitas, cum ejusdem generis et nominis pedes sese consequuntur: an

tibi non videtur? D. Nullo modo mihi aliter videri potest. M. Quid, illud nonne approbas, alios aliis pedes æqualitate servata esse miscendos? Quid enim auribus potest jocundius esse, quam cum et varietate mulcentur, nec æqualitate fraudantur? D. Satis probo. M. Num censes alios æquales habendos pedes, nisi qui ejusdem mensuræ sunt? D. Ita existimo. M. Quid, ejusdem mensuræ putandine sunt, nisi qui temporis tantumdem occupant? D. Verum est. M. Quos ergo inveneris pedes totidem temporum, sine aurium offensione contexes. D. Video esse consequens.

CAPUT X.

Amphibrachus nec per se, nec aliis mixtus versum conficit.

XVII. M. RECTE quidem: sed adhuc nonnihil quæstionis res habet. Nam cum amphibrachus pes quatuor sit temporum, negant eum quidam posse misceri vel dactylis, vel anapæstis, vel spondeis, vel proceleumaticis; nam hi sunt omnes quaternorum temporum pedes: et non solum istis eum negant posse misceri, sed nec ex ipso solo repetito et sibimet connexo, recte et quasi legitime procedere numerum putant. Quorum opinionem considerare nos oportet, ne quid habeat rationis, quod sequi et approbare conveniat. D. Cupio atque aveo prorsus audire quid afferant. Non enim parum me movet, cum duodetriginta pedes sint, quos ratio persecuta est, hunc solum excludi a continuatione numerorum, cum tantum spatii teneat in tempore, quantum dactylus et alii, quos pares enume-

rasti, quos connectere nemo prohibetur. M. Atqui opus est, ut hoc dispicere valeas, considerare cæteros pedes, quemadmodum sibimet eorum partes conferantur: ita enim videbis huic uni quiddam accidere novum ac singulare, ut non frustra minime adhibendus ad numeros judicatus sit.

XVIII. Sed hoc nobis considerantibus, opus est hæc duo nomina mandare memoriæ, levationem et positionem. In plaudendo enim quia levatur et ponitur manus, partem pedis sibi levatio vindicat, partem positio. Partes autem pedum dico illas, de quibus superius, cum eos ordine persequeremur, satis dictum est. Quocirca si hoc probas, incipe recensere breviter mensuras partium in omnibus pedibus, ut quid huic uni de quo agitur proprium acciderit, noveris. D. Video primum pyrrhichium tantum habere in levatione, quantum in positione. Spondeus quoque, dactylus, anapæstus, proceleumaticus, choriambus, diiambus, dichorius, antispastus, dispondeus, eadem ratione dividuntur: nam tantumdem temporis in his ponit plausus, quantum levat. Video secundum iambum simpli et dupli habere rationem; quam rationem cerno et in chorio et in tribracho, et in molosso, et in utroque ionico. Jam hujus amphibrachi levatio et positio, nam ipsa mihi ex ordine occurrit, qui pares cæteros quæram, simpli et tripli ratione constat. Sed non invenio prorsus alium deinceps, cujus sibi partes tanto intervallo conferantur. Nam cum eos considero in quibus una brevis est et duæ longæ, id est bacchium, creticum, et palimbacchium, sesquialteri numeri ratione levationem ac positionem in his fieri video. Eadem ratio est et in iis quatuor, in quibus una longa est et tres breves, qui quatuor pæones ex ordine nominantur. Reliqui sunt quatuor epitriti similiter

ex ordine nuncupati, quorum levationem ac positionem sesquitertius numerus continet.

XIX. M. Num igitur parum tibi justa causa videtur esse, cur iste¹ pes ad seriem numerosam vocum non admittatur, quod solius partes tam longe a se differant, ut una simpla sit, alia tripla? Vicinitas enim quaedam partium tanto est approbatione dignior, quanto est proxima æqualitati. Itaque illa regula numerorum cum ab uno usque ad quatuor progredimur, nihil unicuique est se ipso propinquius. Quare illud imprimis approbandum est in pedibus, cum tantumdem habent partes ad invicem: deinde copulatio simpli et dupli eminet in uno et duobus: sesquialtera vero copulatio in duobus et tribus apparet: jam sesquitertia tribus et quatuor. Simplum vero et triplum quanquam complicatorum numerorum lege teneatur, non tamen in ordine illo sibimet cohæret: non enim post unum tria numeramus, sed ab uno ad ternarium numerum binario interposito pervenitur. Hæc ratio est qua excludendus judicatur amphibrachus pes ab ea copulatione de qua quæsivimus, quæ si abs te probatur, cætera videamus. D. Probatur sane: nam manifestissima atque certissima est.

CAPUT XI.

Pedum rationabilis mixtura.

XX. M. CUM ergo placeat quoquo modo se in syllabis habeant, tamen si ejusdem spatii sint in tempore, recte sibi et sine detrimento æqualitatis pedes posse misceri, excepto

¹ Amphibrachus.

duntaxat amphibracho; quæri non immerito potest, utrum recte misceantur, qui quanquam sint æquales tempore, non eadem tamen percussione concordant, quæ levatione ac positione partes pedis sibimet confert. Nam dactylus, et anapæstus, et spondeus non solum æqualium temporum sunt, sed etiam percipiuntur æqualiter: in omnibus enim tantum levatio, quantum positio sibi vindicat. Itaque hi sibi miscentur justius quam quilibet ionicus cæteris sex temporum pedibus. Uterque quippe ionicus ad simplum et duplum percipitur, duo scilicet tempora quatuor temporibus conferens. His molossus etiam in hac re congruit. Cæteri vero ad tantumdem; nam in his levationi ac positioni terna tempora tribuuntur. Ergo tametsi omnes legitime feriantur, nam et illi tres simpli et dupli ratione, et alii quatuor æquis partibus feriantur, tamen quia plausum inæqualem facit ista permixtio, haud scio an jure repudietur: nisi quid habes ad hæc. D. Proclivior sum in istam sententiam. Nam inæqualis plausus quomodo sensum non offendat ignoro: si autem offendit non utique, id potest sine vitio hujus permixtionis accidere.

XXI. M. Atqui scias veteres miscendos judicasse istos pedes, et horum mixtione versus compositos condidisse. Sed ne te auctoritate premere videar, accipe aliquid horum versuum, et vide utrum offendat auditum. Si enim non modo non offenderit, sed etiam delectaverit, nulla erit ratio hujus mixtionis improbandæ. Versus autem ii sunt quos advertas volo.

At consona quæ sunt, nisi vocalibus aptes.

Pars dimidium vocis opus proferet ex se:

Pars muta soni comprimet ora molientum:

Illis sonus obscurior impeditiorque,

Utrumque tamen promitur ore semicluso¹.

¹ Terentianus.

Satis esse arbitror ad iudicandum id quod volo. Quare dic quæso utrum nihil tuas aures numerus iste permulserit? D. Imo nihil mihi videtur currere ac sonare festivius. M. Considera igitur pedes, inuenies profecto, cum sint quinque versus, duos primos solis ionicis currere, tres posteriores habere admixtum dichorium, cum omnes omnino sensum nostrum communi æqualitate delectent. D. Jam hoc animadverti, et facilius te pronuntiantem. M. Quid ergo dubitamus consentire veteribus non eorum auctoritate, sed ipsa jam ratione victi, qui censent eos pedes qui ejusdem temporis sunt rationabiliter posse misceri, si habeant legitimam, quamvis diversam percussionem? D. Cedo jam prorsus: nam me ille sonus quidquam contradicere non sinit.

CAPUT XII.

Pedes sex temporum.

XXII. M. INTENDE item in istos versus:

*Volo tandem tibi parcas, labor est in chartis:
Et apertum ire per auras animum permittas.
Placet hoc: nam sapienter remittere interdum
Aciem rebus agendis decenter intentam.*

D. Etiam hoc satis est. M. Præsertim cum isti versus sint inconditi, quos necessitate ad tempus fabricatus sum. Verumtamen et in iis quatuor requiro iudicium sensus tui. D. Quid aliud et hic possum dicere, quam pulchre illos congruenterque sonuisse? M. Sentis-ne etiam duos superiores altero ionico constare qui dicitur a minore, duos autem posteriores diiambum habere permixtum? D. Et hoc te

pronuntiando insinuante persensi. M. Quid, illud nonne te movet quod in illis Terentiani versibus ionico ei qui a majore dicitur, dichorius: in iis autem nostris alteri ionico qui a minore nominatur, diiambus mixtus est? an nihil interesse arbitraris? D. Imo interest, et videor mihi rationem ipsam videre: nam quoniam ionicus a majore a duabus incipit longis, eum sibi potius copulandum poscit, ubi longa prima est, id est dichorium. Diiambus vero quod incipit a brevi, congruentius alteri miscetur ionico a duabus brevibus incipienti.

XXIII. M. Bene intelligis, quare hoc quoque tenendum est, istam etiam congruentiam, excepta æqualitate temporum in pedibus miscendis aliquantum valere oportere: non enim plurimum, sed tamen nonnihil valet. Nam pro omni pede sex temporum, omnem pedem sex temporum poni posse, ita sensu interrogato iudices licet, primum molossi exemplum sit nobis, *virtutes*: ionici a minore, *moderatas*: choriambi, *percipies*: ionici a majore, *concedere*: diiambi, *benignitas*: dichorii, *civitasque*: antispasti, *volet justa*. D. Habeo ista. M. Contexe igitur ista omnia atque pronuntia, vel me potius pronuntiantem accipe, quo ad iudicandum liberior sensus vacet. Nam ut continuati numeri æqualitatem, sine ulla offensione aurium tibi insinuem, hoc totum contextum ter pronuntiabo, quod satis esse non dubitaverim. *Virtutes moderatas percipies, concedere benignitas civitasque volet justa. Virtutes moderatas percipies, concedere benignitas civitasque volet justa. Virtutes moderatas percipies, concedere benignitas civitasque volet justa.* Num forte aliquid in hoc pedum cursu aures tuas æqualitate aut suavitate fraudavit? D. Nullo modo. M. Delectavit-ne aliquid? quanquam hoc quidem consequens est in hoc genere, ut delectet omne quod non offenderit.

D. Non possum aliter me dicere affectum, quam videtur tibi. M. Probas ergo omnes istos pedes senum temporum recte sibi posse copulari aut misceri. D. Probo.

CAPUT XIII.

Ordo pedum quomodo mutetur concinne.

XXIV. NIHIL-NE formidas, ne quis arbitretur tam æqualiter istos pedes hoc ordine collocatos sonare potuisse : si autem ordinem permutes, non idem posse? D. Nonnihil quidem affert, sed experiri non est difficile. M. Istud ergo facito cum vacabit, non aliter invenies quam sensum tuum multiformi varietate et una æqualitate mulceri. D. Faciam ; quanquam hoc exemplo nemo est qui non prævideat necessario id eventurum. M. Recte existimas : sed quod ad propositum pertinet, admoto plausu ista percurram, ut de hoc quoque dijudicare possis utrum aliquid, an nihil claudicet : atque ut simul aliquid experiaris de commutatione illius ordinis, quam nihil claudicationis illaturam esse prædiximus, jam nunc ipsum ordinem muta, et ut libitum est, eosdem pedes collocatos aliter atque a me collocati sunt, personandos mihi plaudendosque permitte. D. Primum volo esse ionicum a minore, secundum ionicum a majore, tertium choriambum, quartum diiambum, quintum antispastum, sextum dichorium, septimum molossum. M. Intende ergo et aurem in sonum, et in plausum oculos : non enim audiri, sed videri opus est plaudentem manum, et animadverti acriter quanta temporis mora in levatione, quanta in positione sit. D. Totus isthic sum, quantum valeo. M. Accipe igitur colloca-

tionem illam cum plausu tuam : *Moderatas, concedere, percipies, benignitas, volet justa, civitasque, virtutes.* D. Sentio quidem nequaquam plausum istum claudicare, et tantum levare quantum ponere ; sed vehementer admiror quomodo eo percuti potuerint illi pedes, quorum divisio simpli et dupli ratione constat, sicuti sunt ambo ionici et molossum. M. Quid hic fieri tamen arbitraris, cum in his tria leventur tempora, totidemque ponantur? D. Nihil aliud hic prorsus video quam eam longam syllabam, quæ in ionico a majore, et in molosso secunda, in ionico autem a minore tertia est, plausu ipso dividi, ut quoniam duo habet tempora, unum inde superiori parti, alterum posteriori tribuat, atque ita terna tempora levatio positioque sortiantur.

XXV. M. Nihil hic omnino aliud dici aut intelligi potest. Sed cur non etiam ille amphibrachus, quem ab ista numerositate penitus ejiciebamus, hac conditione miscatur spondeo, dactylo, et anapæsto, vel per se ipse numerosum aliquid in musica continuatus efficiat? Potest enim simili ratione media quoque pedis ejus syllaba, quæ longa est, plausu dividi, ut cum singula tempora singulis lateribus dederit, non jam unum et tria, sed bina tempora levatio positioque sibi vindicent, nisi habes aliquid quod resistat. D. Nihil sane habeo quod dicam, nisi hunc etiam esse admittendum. M. Aliquid ergo plaudamus quaternorum temporum pedibus ordinatum atque contextum ; quibus iste commixtus sit, et eodem modo sensu exploremus, utrum nihil imparile offendant. Et ideo attende in hunc numerum propter judicandi facilitatem cum plausu tertio repetitum. *Sumas optima, facias honesta. Sumas optima, facias honesta. Sumas optima, facias honesta.* D. Jamjam obsecro parce auribus meis : nam etiam plausu non admoto, ipse per se horum pedum cur-

sus in illo amphibracho vehementissime claudicat. M. Quid igitur putandum est esse causæ, ut in hoc fieri non possit quod in molosso et ionicis potuit? An quoniam in illis æqualia sunt medio latera? In numero enim pari ubi sit medium suis æquale lateribus, primus senarius occurrit. Ergo illi senum temporum pedes, quoniam duo tempora in medio possident, et bina in lateribus, libenter quodam modo illud medium cecidit in latera, quibus amicissima æqualitate conjungitur. Non autem idem fiet in amphibracho, ubi sunt imparia medio latera, siquidem in illis singula, in illo duo tempora sunt. Huc accedit, quod in ionicis et molosso medio in latera soluto terna fiunt tempora, in quibus rursus medio pari paria latera inveniuntur, quod item deficit amphibracho. D. Ita res est ut dicis: nec immerito amphibrachus in illa serie offendit auditum, hi vero etiam delectant.

~~~~~

CAPUT XIV.

Qui pedes quibus misceantur.

XXVI. M. AGE nunc tu per te ab ipso exordire pyrrhichio, et secundum supra dictas rationes, quos pedes quibus misceri oporteat, quantum potes, breviter explica. D. Nullus pyrrhichio: non enim alius invenitur totidem temporum. Iambo posset chorius, sed propter inæqualem plausum vitandum est, quod alter a simplo, a duplo alter incipit. Ergo tribrachus utrique accommodari potest. Spondeum, et dactylum, et anapæstum, et proceleumaticum amicos inter se atque copulabiles video, non enim tantum temporibus, sed plausu etiam sibi congruunt. Enim-

vero exclusus amphibrachus, nulla potuit ratione reduci, cui paritas temporum auxiliari quid, divisione plausuque discordante non potuit. Bacchio creticum, et pæones primum, secundum et quartum. Palimbacchio autem eundem creticum, et pæones primum et tertium et quartum, in temporibus et plausu concordare manifestum est. Ergo cretico et pæonibus primo et quarto, quoniam et a duabus et a tribus temporibus eorum incipere divisio potest, cæteri omnes quinum temporum pedes possunt sine ulla claudicatione copulari. Jam illorum qui sex temporibus constant, omnium inter se miram quamdam esse concordiam, satis disputatum est. Quandoquidem illi quoque ab aliis in plaudendo non dissonant, quos aliter dividi cogit conditio syllabarum: tantam vim habet cum medio laterum æqualitas. Porro septenum temporum pedes cum sint quatuor, qui epitriti nominantur, primum et secundum invenio sibi posse copulari: amborum enim divisio incipit a tribus temporibus, idcirco nec spatio temporis nec plausu dissident. Rursus libenter sibi juguntur tertius et quartus; quia uterque in dividendo incipit a quatuor temporibus, quare et metiuntur et plauduntur æqualiter. Restat octo temporum pes qui dispondeus vocatur, cui sicut pyrrhichio par nullus est. Habes a me quod poposcisti et facere potui. Perge ad reliqua. M. Faciam: sed post tam longum sermonem respiremus aliquantulum, et illorum versuum meminerimus, quos mihi extemporales paulo ante ipsa lassitudo suggestit.

*Volo tandem tibi parcas, labor est in chartis,
Et apertum ire per auras animum permittas.
Placet hoc: nam sapienter remittere interdum
Aciam rebus agendis decenter intentam.*

D. Placet sane, ac libenter obtempero.